

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Mori vt debeamus mysticè cum Christo: quibusq[ue] dum viuimus
morie[n]dum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

non solum non p̄niuit, non solum ijs veniam dedit, sed vt salua etiam iusti-
tia veniam ijs daret, ipse pro vestris peccatis satisfacit. Ipse satisfactio n̄e hanc
grandem, quam audistis, pro vobis patri obtulit. Elete igitur ingrati-
& miseriam vestram. Flete iterum eius erga vos charitatem: quando quidem
tam vilibus, tam indignis, tam ingratis tantam exhibuit charitatem. Vx gra-
uibus illis peccatis, quæ filio Dei intulerunt mortem. Vx sceleribus his, quæ
Christum crucifixerunt & occiderunt. Heu quantus erat morbus noster, cui
nemo poterat mederi, sed pro illius sanatione filium Dei necesse erat occidi.
Plangite igitur cælum & terra, plangite omnes creaturæ. Sed tu homo præ-
cipue plange. Propter te enim Dominus & creator tuus in mortem occubuit.
Vx tibi terra quæ tale homicidium perpetrasti. Vx tuis peccatis ô homo, quæ
Dei filium interfecerunt. Verum simul attēde, si pro tuis peccatis tui ipse quo-
que doles, si damnes errata & gratia tua scelera, mors hæc Christi erit tibi
salutem: & non solum non vx peccatis tuis erit, sed plena etiam miseratio,
plenaq; remissio.

Mors Chri-
sti quibus sit
in salutem.

*Mori uti debeamus mysticè cum Christo: quibusq; dum vivi-
mus, moriendum sit.*

Mori cum
Christo
quid sit.

Discere debemus commori Christo. Nisi enim eidem fuerimus com-
mortui, non simul cum eodem regnabimus: Quæris quid sit mori cum
Christo. Mundo te oportet mori, vitijs ac concupiscentijs mori oportet:
amori denique priuato seu proprio, quo te ipsum, non Dei honorem quaeris
aut proximi vtilitatem, debes mori. Moriendum est præterea tibi ipsi, hoc
est, proprio sensui, proprio iudicio, propriae voluntati, vt ab omni proprietate
te exutus, quæ tua sunt non cogites, imo quæ tua sunt nescias, solum Dei volun-
tatem, beneplacitum, honorem atque gloriam quærens. De te ipso non plus
quam de re quæ non est, sollicitus esse debes, quem Domino Deo relinquere de-
bes. Vna sollicitudo tibi sit, vt Deum habeas amicum atque propicium. Non
ignoras quod is qui mortuus est, non loquitur, non audit, non delectatur, non
interrogat, non desiderat. Hoc igitur modo si mundo fueris mortuus, aut
tibi ipsi fuerit mundus mortuus, de mundo non optas loqui audire vè, nō ob-
lectaris ex illo, nihil habere de illo cupis: quia nihil illum æstimas, quia (vt
dixi) apud te mundus tibi mortuus est. Hoc igitur modo discere mundo, discere
quoque tibi ipsi mori, vt nulla tibi pro te ipso sit sollicitudo singularis, nisi ea
quæ pro cunctis tibi esse debet, vt saluemur. Omnis namq; cogitatio tua, in
Deum tuum debet esse effusa, illi cōiuncta, & pro illius honore ac beneplacito
zelosa. Nihil in te finas viuere, quod diuino sit honori contrarium. *Non regnet
peccatum (inquit) in vestro mortali corpore.* Vide tamen quia non dicit, non sit
Nemo enim est in quo nihil sit peccati, sed dicit: *Non regnet, hoc est, non im-
peret, vt tu peccato tanquam seruus obedias, peccatumq; tibi dominetur, & a
te pensum iniquæ seruitutis exposulet.* Secundò discendum est mori dum
vuiumus. Iam enim de morte nobis cogitandum est, dum sani sumus. Curan-
dum ne in nobis intueniatur, propter quod mori formidemus. Si enim mori
formidas, te ipsum interroga. Scrutare quid in te sit, quam obrem metuis mo-
ri. Si peccatum amorve rei cuiusvis temporalis, aliud vè quid in causa est que
te mori metuis, illud à te abijcias: fac te liberum à causa huius timoris, & in
hunc

Mortui ho-
minis con-
ditiones cui-
libet habent
eæ quæ.

Mori uti de-
beat homo
mundo & si-
bi ipsi.

Rom. 6.

Mori discen-
dum vt sit
cū viuimus.

hunc statum mentis te ipsum refitue, quo non timeas mori. Tertio iam in vita dum sanus es, sapius præmeditare mortem, ne mors vnquam inopinata tibi aduenire possit, quin semper inueniaris paratus. Nunquam in eo statu perseueres, nunquam dormire præsumas in eo statu, quo non audeas mori. Dum sanus es. Deum inuoca, pro bona felicitq; morte Deum ora. Commenda te ipsum Deo, offer pro peccatis tuis eidem passionem eius ac mortem, vt cum ad illam horam, qua exeundum est veneris, assuetus sis doctusq; ad Deum te conuertere, Deum inuocare, teq; illi in eius manus offerre.

Mors quomodo præmeditanda sit dum sanus sumus.

IESU MORTEM ELEMENTA HOMINESQUE
plangunt. *Articulus LIII.*

ET ecce velum templi scissum est medium in duas partes, à summo vsque deorsum. Et terra mota est, & petra scissa sunt. Et monumenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt, & exeuntes de monumentis, post resurrectionem eius, venerunt in ciuitatem sanctam, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eorant, custodientes Iesum, viso terræ motu, & his que fiebant, & quia sic clamans expirasset, timuerunt valde, dicentes: Verè hic homo, Filius Dei & iustus erat. Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, percutientes pectora sua reuertebantur. Stabant autem omnes noti eius à longè. Erant autem & ibi mulieres, quæ secutæ erant eum à Galilæa ministrantes ei, de longè hæc aspicientes. Inter quas erat Maria Magdalena, & Maria Iacobi minoris, & Ioseph marer, & Salomæ, & filiorum Zebedæi mater, & alia multa, quæ simul cum eo ascenderant Hierosolymam.

Matth. 27.
Marc 15.
Lucæ 23.

HOMILIA LIII.

CHristo mortuo, facta sunt miracula multa, quæ Christi testabantur diuinitatem, & iniustam ipsius occisionem. *Velum etenim templi scissum est à summo vsque deorsum.* Iuxta quorundam opinionem, hoc velum templi fuisse perhibetur, quod ante sancta sanctorum pependit, quo velo arcebat aspectus vulgi, ne arcana viderent & sancta templi, arcam videlicet & reliqua. Indicabat autem hæc veli scissio, qua arcana nudabantur templi, legalia atq; vetera, quæ figura duntaxat erant futurorum, iam esse finita atque impleta. Significatio enim eorundem, erat in morte Christi euacuata atque impleta. *Terra verò mota ac petra scisse sunt,* vt impleretur quod Christus dixerat Iudæis, quando ipsum Iudæi hortabantur, vt pueros Osianna clamantes prohiberet, eo die quo cum palmis recipiebatur in ciuitatem: *Dico vobis, iniquiens, si hi tacuerint, lapides clamabunt.* Factum est, homines tacuerunt Christum. Non confessi sunt etiam Apostoli, & lapides clamant Christum. *Petræ enim*

Veli templi scissio quid significat.

Petræ in morte Christi scissæ qd clamant.